

Do tř(ic)etice všeho dobrého

Letošní Popelka se honosí označením jubilejní třicátá. Snad by proto bylo nejlépe začít trochou historie. V roce 1971 odstartoval v Kralupech nad Vltavou první ročník Národní přehlídky inscenací her pro děti činoherních amatérských divadelních souborů dospělých. V letech 1973 až 1989 se pak nepravidelně uskutečnilo dalších osm ročníků, a to v Ostravě-Porubě a ve Stráži pod Ralskem. V roce 1991 zaměřil kulatý desátý ročník konečně do Rakovníka, kde Popelku potkalo mnoho dobrého, ať už jde o pravidelnost konání, nebo o zkrácení názvu. První rakovnická Popelka se uskutečnila v tradičním listopadovém termínu, trvala tři dny a zúčastnilo se jí devět souborů. V porotě zasedli Eva Machková, Rudolf Felzmann, Zdenka Josková, Pavel Purkrábek, Alena Urbanová a Milan Strotzer... Tak se o Popelce píše v divadelních kronikách. Co ale opravdu znamená dvacet let?

3. 11. 1991 šla kolem divadla polovina naší redakce. Měla kudrnaté vlasy do culíku a přidržovala se kočáru s čerstvě vylihnutým sourozencem. Na přechodu potkala druhou polovinu

redakce, taktéž s kudrnatými vlasy do culíku, ale s kytarou na zádech. Mladý muž plný ideálů a energie k protestu tehdy začínal sbírat novinářské zkušenosti v právě se rozbíhajícím míst-

ním týdeníku. O dva roky později už první polovina redakce cestou ze školy byla schopná přečíst malované cedule s titulky POPELKA, po dalších dvou letech pochopila i jejich obsah. V patnáctém ročníku zasedla s velkým osobním nasazením do dětské poroty. Poprvé se jí otevřela zákoutí divadla a v každodenních návštěvách představení, rozbořech a absenci ve škole nacházela překvapivé potěšení. V inscenaci domácích Tři rubíny spatřila na jevišti prvně svého budoucího spoluseminaristu z KoPRu, kterého ovšem celkem ignorovala, neboť se platonicky zamilovala do jeho kolegy Jiřího Suka. Jaký měla zážitek, když jednoho dne cestou ze školy toho „krásného a úžasného prince“ potkala! Nic na tom neměnila ani skutečnost, že se mračil jako pytel a zcela ji ignoroval. K jejímu zklamání se v následujícím roce už do poroty nevrátila a příjemná divadelní zkušenost byla na nějakou dobu zapomenuta. Mezitím divadlo prošlo

.....
V loňském roce postoupilo divadlo Tramtárie z Popelky na Hronov, kde zaznamenalo velký úspěch. Letošní Popelku začíná Divadlo Tramtárie Olomouc.

Foto Ivo Mičkal

celkovou rekonstrukcí a v jeho zdech se odehrálo množství přehlídek, premiér a derniér inscenací nejen pro děti. Řízením osudu, divadelního Boha, Aleny Mutinské a náhod na třiadvacátém ročníku stanula přímo na jevišti, v pohádce Princ a chudás nahlédla na přehlídku i z perspektivy herce. Tento zážitek ji utvrdil, že se v budouvém divadle chce zdržovat co nejčastěji a nejdéle (toto není pobídka k natahování představení, pozn. red.). V posledních letech je s mladým rockerem z přechodu k vidění v redakci Kukátko. Dá se říci, že Popelka ji má, v jistém slova smyslu, na svědomí. A co vy?

Petra Jirásková